

Če bi se Angleški v tem slučaju pridružili Francoska in Ruska, še ni gotovo, ali gotovo je, da bi je ne ovirali.

Špansko. Umrl je Ruiz Zorilla, vodja republikanske stranke. — Špancev se na otoku Kuba slabo godi. Večkrat so že bili od ustašev premagani, dasi je začetkom marcija na Kubo šlo 24 tisoč vojakov. Pripravljenih imajo zopet 20 batalijonov in pred kratkim so poklicali 12.000 mož, ki so bili na dopustu. Da to stane veliko denarja, je lahko umevno; vendar Španci za nobeno ceno nočejo zgubiti Kube.

Za poduk in kratek čas.

Spomini na mojo pokojno mamico.

Češki spisal Václav Kosmak; poslov. Ciriljev.

Prišel je v našo vas zblaznel mlad žid beračiti. Bil je revež ves nag, izvzemši kos hlač, bosonog, z nepokrito glavo. Čez ramo je nosil veliko vrečo s cunjami in je po vseh vratih pisal s kredo številke in imena. Dečki so skakali okoli njega in se mu posmehovali. Mati so gledali to in nam zapovedovali, da bi se niti ne ganili za njim. Ko pa je jeden porednež naposled celo blata vrgel na-nj, so se zaleteli, in kogar so dobili, tega so pošteno naklestili.

Čez nekaj časa je prišla k nam ena soseda, razkačena kakor zmaj.

»Kumica, kdo vam je dal pravico biti moje dete?«

Mati so pogledali na njo in rekli: »Vidite, jaz sem se prenaglila.«

»To si mislim — in sedaj —«

»Počakajte, pustite me dogovoriti«, rekli so mati:

»Te rane vaš dečko ni zaslužil — pač pa vi! Uvideli boste še, za nekaj časa pa bo po vas metal blato!«

»Pa kdo ve, kakšni še bodo vaši otroci.«

»Če jih svet pokvari, bode to nesreča — ali jaz ne bom tega kriva.«

Ko sem že bil pošteno dorastel, pripovedovali so mi mati:

»Otrok, če ti Bog da srečo, ne bode nikdar skop proti ubogim. Vidiš, nekega leta vzrastlo je jako malo krompirja. Bali smo se, da ne bomo shajali z njim do pomladi. Dogovorila sva se z očetom, da ga letos ne bomo mogli razdajati.

Nekoč pride k meni M. in prosi, da bi mu ga dala vsaj piskrček. »Kamenje bi grizel gladu, ko bi mogel«, je tožil. Dala sem mu ga. Prišel je drugi, tretji — in jaz sem dala vsem na skrivnem. Razdala sem tisto zimo več, nego kdaj poprej. In spomladi smo ga imeli še dosti za seme in še ostalo ga je. Jaz pravim, da ga je sam Bog množil v tej jami. Kar daš ubogim, ti Bog poplača. Ko bi vsakdo tako mislil, — ne bilo bi socialnega vprašanja, — ne uboštva.

Moja uboga mati so dolgo in hudo boleli.

Bil sem na počitnicah. Zemlja je bila suha, drevesa in vse rastlinstvo žalostno, na pol ovenelo. Človek, žival in sad — vse je hrepenelo po mokroti. Naposled je nekega popoldne iz daleka zašvigal blisk, zadonel grom, razjezil se veter, prah se je valil v krogih, drevje se je treslo in majalo, ptiči, živina in ljudje pa so bežali pod streho.

Tema. Blisk za bliskom — udarec za udarcem! Mi smo sedeli pri materi in molili. Burja je priletela, kakor razjarjen velikanski orel, in iz sivih oblakov padal je topel dež. Šli smo ven, da bi se nasitili tega lepega vremena. Mokrota je nasitila in napojila zemljo in vse

drevje. Vsak cvet je dihal hvalo Bogu. Kak je ta vonj, kako je to lepo, kako je to življenje! In tam na nebu ta mavrica! Jaz sem šel z materjo. Poklekli so pri oknu, ga odprli — in jokali.

»Zakaj jokate, mamica!«

Sklenili so roke, povzdignili oči in šepetali: »Mavrica božja!« Utrujeni padli so mi v naročje. »Že je več ne vidim!«

Smešnica. »Vi krčmar, škoda, da že pred tednom nisem prišel sem k vam!« — »To me veseli!« — »Veste, krčmar, ko bi pred tednom sem prišel, tedaj bi bil to-le pečenko frišno dobil!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoško!) bodo v stolni cerkvi na god sv. Alojzija ob 7. uri zjutraj slovesno delili prvo sv. obhajilo učencem in učenkam mariborskih ljudskih sol in blagoslovili trakove za šolski banderi.

(Svetli cesar o celjskem vprašanju). Svetli cesar so te dni graškemu županu, dr. Portugallu, rekli, da ne razumejo levičarskega odpora gledé Celja in da se jim zdi popolnoma neosnovan, ker sta se levičarska ministra v ministerskem svetu izrekla za gimnazijo, in ker se s tem ugodi najmanjši, ali povsem opravičeni želji slovenskega ljudstva.

(Telegram z Dunaja.) Točka Celje je bila v torek zvečer v proračunskem odseku z 19 glasovi proti 15 sprejeta.

Robič.

(Novo ministerstvo.) Ker je dne 19. t. m. Windischgraetzovo ministerstvo odstopilo, imenovali so svetli cesar ministerskim predsednikom in ministrom vnanjih zadev grofa Kielmannsegg-a; grofa Welsersheimb-a zopet deželnobrambovskim ministrom; viteza Javorskega ministrom brez portfeila in pl. Röhm-Pawesch-a finančnim ministrom; vodjo pravosodnega ministerstva pl. Ksail-a; vodjo trgovinskega ministerstva pl. Wittek-a; vodjo naučnega ministerstva pl. Pittner-ja in vodjo poljedelskega ministerstva pl. Blumenfeld-a.

(Državna pomoč.) Finančni minister je dne 18. t. m. v poslanski zbornici na Dunaju predlagal, naj se dovoli za kraje na Kranjskem in Štajarskem, prizadete po potresu, brezobrestno posojilo v znesku štirih milijonov. V proračun za l. 1895. naj se postavi trije milijoni, četrti pa prihodnje leto.

(Prelat Fran Kosar.) Ravnokar je izšel iz tiskarne sv. Cirila v Mariboru životopis rajnega monsignora Frana Kosarja, hišnega prelata sv. Očeta, knez. škof. konz. svetovalca, infuliranega stolnega dekana lavantinskega. Opisal kanonik dr. Ivan Križanič. Na čelu je podoba pokojnika. 8° 120 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila in pri preč. gosp. pisatelju.

(Za častne člane) je imenoval odbor slovenskega katoliškega akademičnega društva »Danice« na Dunaju p. n. gg.: dr. A. Mahnič, poslanca Fr. Povšeta in vitanjskega župnika, Jožefa Žičkarja, v priznanje za slug, katere so si pridobili za to akademično društvo.

(Posojilnica v Trbovljah) je imela meseca maja, to je v prvem mesecu svojega delovanja, 25.985 fl. 62½ kr. prometa. Gotovo prav lep začetek!

(Sub auspiciis Imperatoris) je bil doktorjem prava dne 14. t. m. promoviran na graškem vseučilišču namestniški praktikant g. Ivan Žolgar, rojak od Slov. Bistrice, in je dobil od cesarskega namestnika od svetlega cesarja darovan briljanten prstan za vse izvrstno prebite izkušnje.